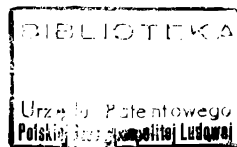

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

B25g 1/10

Nr 2629.

Kl. 87 d 2.

Ignaz Nikiel

(Weisskirch pod Jägerndorf, Czechosłowacja).

Trzonek do narzędzi.

Zgłoszono 8 stycznia 1923 r.

Udzielono 28 lipca 1925 r.

Pierwszeństwo: 16 lutego 1922 r. (Niemcy).

Robotnicy stale dotychczas z wielu względów przenoszą nad inne trzonki drewniane, z papieru zwijanego lub innych podobnych materiałów, do narzędzi ręcznych, jak pilników, dłót i tym podobnych. Trzonki takie posiadają jednak tę wadę, że łatwo się niszczą, zwłaszcza przy pobijaniu narzędzia, co często jest nieuniknione, a dla wielu narzędzi konieczne. W celu usunięcia powyższej wady, osadzano narzędzia, szczególnie ostatniego rodzaju, w trzonki metalowe, w których łoża dla osadzanych części narzędzi wykładano drzewem lub odpowiednim miękkim materiałem. Metalowe trzonki są jednak nieprzyjemne w dotknięciu, spowodowują pocenie się rąk i nagrzewają się podczas pracy, wobec czego wpływają ujemnie na jej wykonanie. Z tego powodu robotnicy niechętnie

używają trzoneków metalowych, i słusznie. Zalety obu rodzajów trzoneków łączy trzonek do narzędzi według niniejszego wynalazku, który polega na tem, że metalową pochwę, przechodzącą przez całą długość trzonka, wypełnia wewnątrz rdzeń drewniany lub z odpowiedniego miękkiego materiału, zewnątrz zaś jest ona osłonięta profilowaną rękojeścią także drewnianą lub z innego stosownego materiału.

Trzonki, w powyższy sposób urządzone, zużywają się nieznacznie i wytrzymują względnie silne uderzenia od tyłu, nie pękając na swych końcach, przyczem podobnie, jak trzonki drewniane lub papierowe, usuwają wszelkie niedogodności, spowodowane nagrzewaniem się lub tworzeniem się potu.

Na rysunku przedstawiono kilka wzo-

rów trzonek według wynalazku, przy czym fig. 1 wskazuje podłużny przekrój trzonka, fig. 2 — widok rdzenia drewnianego, fig. 3 i 4 — podłużne przekroje innego wzoru trzonka, zaś fig. 5 — poprzeczny przekrój trzonka wzdłuż linii *A—B* fig. 3. Uchwyt drewnianego rdzenia *a* posiada mniejszą średnicę niż część, dla obsady narzędzia, w której znajduje się osiowy, stożkowy wykroń *b*. Obie wskazane części o różnych średnicach łączy część stożkowa *e*. Metalowa pochwa *d* posiada odpowiedni kształt tak, że przylega szczelnie do obwodu części drewnianego rdzenia *a*, *c*, oraz w pewnej mierze do uchwytu *a* rdzenia, jak wskazuje fig. 1. Pozostała część pochwy *d* może być stosownie wygięta w kształcie rękojeści, aby umożliwić dogodnie ujęcie.

Lecz, jak wskazuje fig. 3 i 4, można też metalową pochwę dopasować całkowicie do rdzenia *a*, *c*, więc część uchwytowa pochwy jest wówczas również walcowa, jak rdzeń *a*. Aby przytem nadać trzonkowi kształt dogodniejszy do ujęcia, nasadza się na metalową pochwę *d* odpowiednio obtoczoną pochwą uchwytową *e* z drzewa tak, jak wskazuje fig. 3, lub też pochwa uchwytowa *e* może być z papieru, nawiniętego na metalową pochwę, jak wskazuje fig. 4, a następnie sprasowanego lub obtoczonego.

Dla zabezpieczenia umocowania pochwy uchwytowej *e*, można ją przykleić do metalowej pochwy *d* lub zakitować; połączenie to można jeszcze wzmocnić zapomocą poprzecznego kołka *f*, przechodzącego przez połączone części.

Przy owijaniu lub obciskaniu metalowej pochwy pochwą papierową, może me-

talowa pochwa posiadać, jak wskazuje fig. 4, występy pierścieniowe *g*, które zagłębiają się w pochwę papierową, zabezpieczając ją od przesunięcia wzdłuż osi.

Zgrubienie rdzenia drewnianego na końcu dla obsady narzędzia umożliwia stosowanie trzonka dla łodyg różnych wielkości i grubości, wobec czego jest potrzebna niewielka ilość trzonek, aby zaopatrzyć w nie narzędzia z łodygami różnej wielkości.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Trzonek do narzędzi, znamienny tem, że składa się z pochwy metalowej (*d*) walcowej, tak długiej, jak trzonek, i rozszerzającej się w miejscu obsady narzędzia oraz dopasowanej do wypełniającego ją całkowicie rdzenia (*a*) z drzewa lub z odpowiedniej masy i osłoniętej umocowanym na niej profilowanym uchwytem (*e*), również drewnianym, papierowym lub z odpowiedniego miękkiego materiału.

2. Trzonek do narzędzi według zastrz. 1, znamienny tem, że poprzeczny kołek (*f*) przechodzi przez rdzeń, pochwę i uchwyt, zabezpieczając je od przesunięcia względem siebie wzdłuż osi.

3. Trzonek do narzędzi według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że tylna lub też i środkowa część metalowej pochwy jest zaopatrzona w zewnętrzne występy lub pierścieniowe zgrubienia, celem pewnego osadzenia na niej profilowanego odlanego uchwytu, lub utworzonego ze zwijanego papieru.

Ignaz Nikiel.
Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

